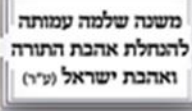

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הרה"ק רבי משה אפרים ב"ר זלמן אשכנזי זצ"ל
הגה"ק רבי חיים צבי ב"ר דוד יהודה לייב מנהיימר זצ"ל
הגה"ק רבי מרדכי יהודה לייב ב"ר נפתלי הירץ ווינקלר זצ"ל
הגה"צ רבי אברהם ב"ר דירנפלד זצ"ל

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

ובלום- עבד ואשה שאכלו מתחלה בהיתר, בהא קאמר רבי אליעזר דיבלעו, אבל בן גרושה או בן חלוצה דמעולם לא אכלו בהיתר, מודה רבי אליעזר דיפלוט, מידי דהוה אטמא היית, או טמאה היתה התרומה קודם שנתנה לתוך פיו, דמודה רבי אליעזר דיפלוט. או שטעם טעם פשפש- שרץ, כשמומלץ אותו ריחו מאוס ביותר, והוא מצוי בכותלים ובמיטות וקורין לו בערבי בק"י ובלע"ז צימיצ"א. והלכה כרבי יהושע.

וכלם כל אלו שעליהם למדנו במשנה הקודמת **שְׁהִיְתָה תְרוּמָה בְּתוֹךְ פִּיהֶם** בשעה שאמרו להם שהם אסורים בתרומה, כגון האשה הנשואה לכהן שהיתה תרומה בפיה בשעה שבאו ואמרו לה מת בעלך, או עבד של כהן שהיתה תרומה בפיו בשעה שבאו ואמרו לו שאדונו מכרו לישראל, או ששחררו - **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: יִבְלְעוּ** את התרומה שבפיהם וישלמו קרן וחומש, כפי שיטתו במשנה הקודמת, **וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר: יִפְלְטוּ** יוציאו מתוך פיהם. יש מפרשים בירושלמי שהמילה 'וכולם' שבתחילת המשנה, מכוונת רק לאשה ולעבד, שהואיל והם אכלו בהיתר, לפיכך סובר רבי אליעזר שיבלעו מה שבפיהם, אבל כהן שנודע לו שהוא בן גרושה או בן חלוצה, שנמצא שמעולם לא אכל בהיתר, אף רבי אליעזר מודה לרבי יהושע שיפלוט. ויש מפרשים שהמילה 'וכולם' מתייחסת לכל אלו שעליהם למדנו במשנה הקודמת, וטעמו של רבי אליעזר שיבלעו, משום שהוא סובר שהלעוס כבלוע. ברם רבי יהושע סובר שאין הלעוס כבלוע, ויש מפרשים את טעם המחלוקת, שלדעת רבי אליעזר הואיל והתרומה נלעסה, שוב אינה ראויה לאכילת אדם אחר, ולפיכך פקעה ממנה קדושת תרומה, ונמצא שדווקא בבלעיתה אין איסור, ואילו בפליטתה יש איסור, שנמצא מאבד את התרומה. ורבי יהושע סובר, הואיל והתרומה שבפי האוכל ראויה בשבילו, שדרך בני האדם ללעוס תחילה את האוכל, ואח"כ לבלעו, נמצא להיפך שאם יבלעו הרי יבלע איסור, לפיכך מוטב שיפלטו, שבפליטת התרומה הלעושה אין איסור לדעת רבי יהושע. וכן אם **אָמְרוּ לוֹ** לכהן שהיתה תרומה בפיו: **נְטִמְאָתָּה** עכשיו, והרי אסור לכהן טמא לאכול תרומה **וְנִטְמְאָתָּה תְרוּמָה** או שאמרו לו נטמאה עכשיו התרומה בפוך, ואסור לך לאכלה - **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: יִבְלְע** מה שבתוך פיו, **וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר: יִפְלְט** מאותו הטעם שביארנו ברישא. והלכה כרבי יהושע. אבל אם אמרו לו **טִמְאָה הֵייתָ** עוד לפני שהתחלת לאכול **וְטִמְאָה הֵייתָ תְרוּמָה** או שאמרו לו שהתרומה היתה טמאה, ונמצא שמלכתחילה אכל באיסור, **אוֹ נוֹדַע שֶׁהוּא טָבֵל** סתם אדם מישראל שהיה אוכל, ונודע לו בשעת האכילה שהוא אוכל טבל, היינו תבואה שלא הופרשו ממנה תרומות ומעשרות, **וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שְׁלֹא נִטְלָה תְרוּמָתוֹ** או שנודע לו שהוא אוכל מעשר ראשון שלא ניטלה ממנו תרומות מעשר, שדינו כטבל שאסור באכילה, **וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שְׁלֹא נִפְדּוּ** או שנודע לו שהוא אוכל מעשר שני שלא נפדה, שאסור באכילה מחוץ לירושלים, או שנודע לו שהוא אוכל הקדש שלא נפדה, שאסור בכלל באכילה, **אוֹ שְׁטַעַם טַעַם פֶּשֶׁשׁ לְתוֹךְ פִּיו** כהן בשעה שאכל תרומה הרגיש בפיו טעם של פשפש, שריחו רע והא מביא לידי בחילה - **הֲרִי זֶה יִפְלֹט** בכל אותם המקרים שנודע לאוכל שמתחילה אסור היה לו לאכול, כגון שהכהן היה טמא או שהתרומה היתה טמאה, או /המאכל הוא של איסור, אף רבי אליעזר מודה שיפלוט ולא יבלע. ובדרך אגב באה גם המשנה ללמדנו שהאוכל תרומה וטעם טעם פשפש בפיו, הואיל והאדם נגעל מכך, מותר לו לפלוט מה שבתוך פיו, ואין חוששים בזה להפסד תרומה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מורי אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ג'

להבנת המשנה נקדים שפירות טבל שבדעת בעליהם להוליכם לבית, אע"פ שנגמרה כבר מלאכתם, מותר לאכול מהם אכילת ארעי עד שיוכנסו לבית. הוכנסו לבית, נקבעו הפירות למעשרות, ואסור לאכול מהם עד שיפריש מהם תרומות ומעשרות, ולא רק הבית קובע למעשרות אלא גם החצר קובעת למעשרות, היינו משהוכנסו הפירות מן השדה או מן הגינה לחצר, אסור לאכול מהם אפילו אכילת ארעי עד שיעשרם. וכן גם השבת קובעת למעשרות, כלומר שעם כניסת השבת מתחייבים כל הפירות במעשרות ואסור לאכול פירות טבל בשבת אפילו אכילת ארעי.

הָיָה אוֹכֵל בְּאֶשְׁכּוֹל אכילת ארעי בגינה קודם שיעשרם **וְנִכְנַס מִן הַגֶּנֶז לְחֶצֶר** היינו שהיה אוכל והולך עד שנכנס לחצר, וחצר קובעת למעשר, שאפילו אכילת ארעי אסורה מעתה עד שיעשר - **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: יְגַמֵּר** כלומר שיצא חוץ לחצר ויגמור לאכול את האשכול, הואיל והתחיל בהיתר. אולם תוך החצר אסור לו לגמור, שאף לדעת רבי אליעזר חצר קובעת למעשר, **וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר: לֹא יְגַמֵּר** כיוון שנכנס לחצר, אסור לו לגמור אפילו מחוץ לחצר עד שיעשר. **חֲשֻׁכָה לַיְלִי שֶׁבֶת** היה אוכל אכילת ארעי לפני כניסת השבת וחשכה, היינו שנכנסה שבת, והרי שבת קובעת למעשר, כמו שביארנו בהקדמה - **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: יְגַמֵּר** את האכילה במוצאי שבת, אולם בשבת עצמה אף רבי אליעזר מודה שאסור לגמור לאכול. **וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר: לֹא יְגַמֵּר** אפילו במוצאי שבת עד שיעשר. והלכה כרבי יהושע.

רבינו עובדיה מברטנורא

היה אוכל באשכול - תלש אשכול מגפן שבגינה, והיה אוכל והולך עד שנכנס לחצר, וחצר קובעת למעשר, ואפילו אכילת ארעי אסורה עד שיתרום ויעשר. **רבי אליעזר אומר יגמור** - לא שיאכל בחצר. אלא יצא חוץ לחצר, ויגמור לאכול האשכול בגינה. **לא יגמור** - ואפילו בגינה, עד שיעשר. **חשיכה לילי שבת** - והיה אוכל אכילת ארעי, ושבת קובעת למעשר ואפילו אכילת ארעי אסורה. **יגמור** - למוצאי שבת, אבל בשבת עצמו מודה דאסור. **לא יגמור** - אפילו למוצ"ש, עד שיעשר. והלכה כרבי יהושע.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)